

ITÁLIE 2008 - SICÍLIE

Segesta - Sicílie

Den první neděle 29.6.2008, Třebívlice, CZ
Teplota 21°C, tachometr: 23757km, ujeto 665km

Motosraz se letos nekoná, proto jsem se rozhodl, že konečně dojedu na tu Sicílii. Vstávám před 8 hodinou a pomalu dobaluji vše potřebné pro svou letošní cestu. Vše mám hotovo před devátou a vzápětí vyrážím. Jedu směrem na Plzeň. První zastávku dělám v Podbořanech, kde mám sraz s Kát'ou a vodáky. Jedou na Vltavu, a tak máme kousek cesty společný. Na místě jsem v 9:30. Čekám chvíli, až dobalí poslední věci a pak už se vydáváme směr Plzeň. V Plzni je vše rozkopané a zastavujeme na pumpě. O kousek dál se naše cesty rozdělí, a proto se tu rozloučíme. Já jedu do centra a potom už se držím směr dálnice a Rozvadov. Na hranicích jsem za 30 min a zastavuji na benzínce na dotankování (9,5l/320 Kč – 23950km). Ještě spáchám poslední telefonát domů. Na benzínce je parta německých důchodců, kteří provádí psí kusy při tankování. Přejíždějí od stojanu ke stojanu, natahují hadici přes střechu apod. Vrcholem je, když to vypadá, že hadici chtějí natáhnout vnitřkem auta. Celé okolí se tím baví a nechápe. Nakonec to vzdám a jdu za pumpu. Po půl hodině nasedám na moto a vracím se zpět na dálnici. Za několik minut projíždím již opuštěnou celnicí a jsem v Německu. Několik km jedu po stejné dálnici a pak se dávám po 93 na Regensburg. Počasí přeje a cesta ubíhá docela svižně. Míjím Regensburg a pokračuji dál na Munchen. Cestou zastavuji na krátkou pauzu a vzápětí už jsem v Munchenu. Projedu ho asi za 20 minut klasickou cestou přes centrum a okolo nádraží a ani se nenaději a jsem na dálnici na Garmisch Parken Kirchen. Zastavuji asi 30 km od GAPA a dávám si malou svačinku. Přijde ke mně polský kamionák, tak spolu chvíli pokecáme jako kdo, kam a odkud apod. Počasí je nádherné a v dálce přede mnou už se rýsují obrysy Alp. Nasednu a za pár minut už si užívám jízdu Alpskými údolími. Po chvíli jsem v GAPA, projedu jej v podstatě bez zastavení a rovnou se dávám směrem na Innsbruck. Doprava je stále minimální, jede se docela rychle. Čas už se sice nachýlil, ale vím, že dnes se dostanu až do Itálie do oblíbeného kempu v Kiens. Projedu hranici a jsem v Rakousku. Zastavuji v Seefeldu na natankování. Projel jsem zase přes celé Německo bez tankování. Do nádrže se vejde 16.5l/23e – 24303km. Namažu řetěz a počkám asi 20 min., než olej uschne. Jedu dál a sjíždím přes první menší paso dolů k Innsbrucku, který objíždím přes Axams, Mutters, Getsens. Vyjízďím na kruhovém objezdu u Brennerské dálnice, ale po ní nejedu, protože je placená a ani dálniční nálepku nemám. Jedu tedy posoubožně silnici. Je to pěkná silnice, samá zatáčka, jen je tu nově všude padesátka. Kdo by to ale dodržoval, že... je tu spousta dalších motorek, které to mydlí nahoru i dolů. Počasí je stále pěkné, ale nahoře, na Brenneru jsou vidět šedivé mraky. Zastavuji na malou pauzu až nahoře za Brennerem, tedy vlastně už v Itálii. Je to paráda zase tu být. Za těch 15 let, co sem jezdím, je pro mě Itálie už srdeční záležitostí. Jedu kousek dál ještě souběžně s dálnicí, a jelikož už je po 18 hod., najíždím na prvním

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

nájezdu na dálnici a po ní jedu k prvnímu mýtu. Vezmu si lístek a jedu dál. Na dálnici se trochu zatahuje a v jednom okamžiku chytám malou přeháňku. Naštěstí je jen taková, že nezmokne ani silnice a po chvíli je zase docela hezky. U sjezdu u Brunica jsem za chvíli. Na mýtu odevzdávám lístek a platím 2,5e. Pokračuji přejezdem hlavní silnice a jedu podle značek na Brunico. Po pár km jsem v Kiens a stojím u kempu. U bočního vchodu potkávám majitelku, která si mě už taky pamatuje a hravě se domlouváme na ceně 11e s tím, že to vyřídíme zítra ráno. Ubytovat se prý můžu kdekoli, proto to zapíchnu na stejném místě, jako už několikrát. Převléknu se, stavím stan. Stan mám nový od Colemana a nejdřív chvíli zkoumám jak na něj. Ale během 15 min. stojí. Konečně jsem si pořídil stan s předsíňkou, takže ho můžu mít otevřený i když prší. Nebe se najednou začíná rychle zatahovat, proto si pospíším a dovybalím všechny potřebné věci. Když je vše hotovo, jak na chlup přesně se spouští déšť. Beru si věci a jdu do koupelny dát si sprchu. Při návratu se dávám do řeči s německým kempařem, který tu je s rodinou a karavanem kousek naproti mně. Němec mluví dobře rusky a naše komunikace není problém. Beru si od něj kus kartonu a dávám ho pod stojánek. Potom jdu ke stanu a v předsíňce si dělám jídlo k večeři. Kolega mi přinesl ogrilovanou klobásu, za kterou mu děkuji a pěkně si pošmáknu. Sotva dojím a uklidím věci, spouští se slušná bouřka a mně nezbyvá nic jiného, než se schovat do stanu. Mám otevřeno a při psaní denníku pozoruji, jak venku prší. Leje čím dál víc, takže se nedá ven ani vylézt. Po stanu se valí proudy vody, ale uvnitř je pohoda, jen občas mi středem kápne, protože jsem zapomněl zavřít větráky na vršku. Je už tma a okolo lítají blesky a bouřka ukazuje svou sílu se vším, co k tomu patří. Po chvíli zavřu stan a usínám.

Den druhý, pondělí 30.6.2008, Kiens, I
Teplota : 23 °C , Tachometr: 24422, Ujeto: 356km

Probouzím se někdy k ránu a venku stále leje, neřeším to, se jen obrátím a spím dál. Vstávám v 7 hod. konečně přestalo pršet, jdu na WC. Venku je stále zataženo, a já doufám, že to snad bude lepší. Je 17° C, a já se jdu ještě natáhnout, vstávám 8:30 hod. Venku už svítí slunce a já musím usušit vše, co se dá. I boční brašny na moto jsou plné vody. Je mi to celkem jedno, protože v nich jsou věci, kterým mokro nevadí, a vím, že za chvíli budou dole v Itálii usušené až až. Dávám si snídani a pokecám s motorkářem ze Švédska. Zajdu vyřídít a zaplatit kemp. Vyrážím v 10:30 a už je 23°C . Pokračuji dál na Brunico a dál na Cortinu. Po cestě na Cortinu zastavuji u hřbitova z 1. sv. války, potkávám tu motorkáře z Čech, poznávám v nich kámoše se kterými jsem dřív jezdil Tajné závody. Tak spolu poklábosíme a projdeme si hřbitov. Potom jedeme kousek spolu na Cortinu, cestou zastavuji a dělám nějaké foto. Parádní sjezd je z pasa do Cortiny, kde se jede po silnici zařízlé v boku hory. Malou pauzu si udělám na konci Cortiny. Cesta vede kousek ještě Alpami, teda už Dolomity a v Ponte nelle Alpi se dávám na dálnici. Po ní se rychle dostávám do Benátské nížiny. Teplota leze nahoru. Alpy nechávám definitivně za sebou a před Coneglienem sjíždím z dálnice. Zaplatím na mýtu 2e, ale povede se mi vjet do kasy na mince. Mince nemám, tak musím do automatu vrazit 10e, a on mi nazpět vysype hromadu drobných posbírám je a mířím do centra města. Najdu silnici č. 13, po které projedu centrem a mířím na Treviso, Mestre, Venezia. Za Veneziaí si udělám pauzu na benzínce, kde natankuji 14,3l/21e (24661km) a namažu zase řetěz. Pokračuji dál a držím stále směr Ravena. Cesta od Conegliana sem utíkala pomalu, je tu hodně hustý provoz. Odtud to už zase bude lepší. Jedu dál a po cestě potkám i radar. Před Ravenou odbočuji a dávám se do Mariny Romei, kde jsou kempy. Jedu rovnou do jednoho odzkoušeného, který je i levný. V kempu jsem v 17:30. Cena je 11,9e. Jdu se zapsat a ubytovat. Postavím rychle stan a vše mám hotovo v 18 hodin. Teplota je 38°C , vybalím plavky a jdu se koupat do moře. Voda je krásně teplá, ihned do ní skočím a plavu asi hodinu. Protože mě stále bolí záda a občas mi dělá problém slézt z motorky doufám, že mi to plavání trochu pomůže. Po koupačce se jdu cournout po pláži a po nedalekém molu z kamenů. Koukám na západ slunce, který je na téhle straně Itálie nad pevninou. No prostě, užívám si relax a pohodovou atmosféru u moře. Musím si vychutnat ten pocit být opět po roce u moře. No, prostě bez té slané louže to nejde. Když jsem si užil krásnou atmosféru u moře, vracím se do kempu. Jdu si rovnou dát sprchu, vyperu věci a u stanu si dávám večeři. Vrhá se na mně hejno komárů, někteří z nich jsou brutálně nacucaný a mně nezbyvá nic jiného, než se dát na ústup. Vlezu do stanu, zatáhnu předsíňku, a relativně v klidu se najím. Posléze si lehnu do stanu a za moskytiérou mi už jsou komáři ukradení úplně. Vzadu u baru hraje nějaké šílená hudba. Typuji to na diskotéku pro děti, a doufám, že to nebude moc dlouho trvat.

Den třetí, úterý 1.7.2008, Marina Romea, I
Teplota : 26 °C , Tachometr: 24778, Ujeto: 519km

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Vstávám před 7 hod. Včerejší diskotéka trvala asi do 22 hod., tak jsme se vyspal v klidu a pohodě. Po snídani balím, protože na další cestu musím vyjet co nejdříve. Mám ujetu okolo 1000 km a dnes se potřebuji dostat o pořádný kus dál. V 8:30 mám hotovo a vyjždím. Projedu Romeou a před Ravenou se vracím na 13cku, po které objíždím okolo města. Skoro za městem odbočuji na superstradu ss3bis/E45 po které jedu na Perugiu. Asi po ujetí 50 km je dálnice uzavřená a objížďka vede po vedlejší silnici. Už jsem v Apeninách a silnice se už pěkně klikatí. Zastavuji, na pauzu, pobudu asi 30 minut a pak pokračuji dál. Další zastávka je v Perugii, kde tankuji 14l/20,7e (24986km). Na této pumpě není ani veřejné WC, proto zajedu na odlehlejší konec, kde parkují kamióny. Naběhnu si do rohu, a než se vrátím, je stojánek motorky zabořený v asfaltu. Namažu zde i řetěz a musím opět chvíli počkat. Je tu solidní teplo, teploměr ukazuje 41°C. Pokračuji v cestě na Terni. Dálnice tu končí a já se dostanu špatným směrem na Spoleto, musím se otočit a vrátit do Terni. Sjedou do centra a projedu přes celé město. Najdu silnici na Rieti ss675. Nejprve je úzká, klikatá a samý kamion, ale pak se rozšíří. Projedu několika tunely a přejezdu nějaké mosty a jsem v Rieti. Zastavuji na krátkou pauzu, po které jedu okolo města a po 598 se dávám na Borgorose. Předemnou je dálnice na Aquilu, tak volím cestu dál podél dálnice v opačném směru. Na kopci vedle mně řadí bouřka a začíná kapat. Zastavuji a natahuji nepromoky na brašny a hlavně na tankvak, kde mám foťák. Jedu dál a projíždím okrajem bouřky. Trochu se namočím, ale v tom teple okolo to vůbec nevadí. Prší do Avezana, kde se vracím na dálnici, ale dovede mě jen k tunelu, který je uzavřený. Proto se po objížďce vracím zpět do města a jedu po žluté přes kopec, který je nad městem vpravo. Silnice je úzká a plná kamionů a projet je tím velký problém, protože se kamiony v zatáčkách sotva vytočí. Trávím tu asi půl hodiny, než se dostanu zase dolů k dálnici za tunelem. Najedu na silnici R 509 a po ní jedu pěkně a rychle. Jedu podle značek na Soru a dál na Atinu a Cassino. Poslední kousek cesty klesá z hor do Cassina. Všude je šedesátka a každých 500 m radar. Je docela zábava pozorovat, jaká trojmístná čísla ukazuje, jak to všichni dolů pálí holt Itálie. Musím říct, že jsem dnes viděl docela dost policajtů i radarů. Dojedu dolů, nad městem vidím klášter. Podle cedulí odbočím do centra města. Jsem přímo na hlavní třídě a hned to tu poznávám. Projedu téměř na konec, kde bylo staveniště domu a před ním odbočka vedoucí do kempu. Se stavbou za těch pár let pokročili, dům už nemá jen základy, ale je tu betonová pětipatrová kostra. Projedu okolo, podjedu koleje a přijíždím k recepci v kempu. Je tu jen uklízečka, která mi říká, že se mám ubytovat a paní majitelka se pak u mě zastaví. Tak jo, jedu dál a zabýdlím se skoro stejně jako při poslední návštěvě. Postavím stan a vzápětí přijede paní majitelka a manželem, kterou si pamatuji od poslední. I ten jejich obouchaný Matiz je stejný. Požaduje za pobyt 10e, zaplatím a jdu do sprchy. Sprcha mi nejde pustit, snažím někoho najít a vtom vidím, že mi majitelka něco dává na moto. Jdu k ní a ona říká, že mi tam vrátila 1e a nechala mi tam účet. Říkám jí o problému se sprchami jede se mnou ke sprchám a společně tam s tím mechanismem zápasíme. Máme štěstí jede okolo údržbář který nám předvedl jak na to, ale takovým způsobem, že jsme úplně blbci a zas odjel. Zkoušíme to dál a zase to nejde. Po chvíli se mi podaří jednu sprchu spustit a už jí nevypínám. Paní majitelka tedy odjede k recepci a já se konečně osprchuji. Po návratu ke stanu se obléknu a jdu se podívat po parku. Zjišťuji, že už není tak zpustlý a budova na začátku je dostavěná, ale zatím prázdná. Projdu se parkem, udělám foto a pozoruji vydry v jezírku za recepcí. Majitelka právě odjíždí a loučí se. Štěkají na mě psi, proto odcházím z campu a jdu se podívat do města. Projdu si centrem a zajdu do pizzerie dole pod klášterem, ve které jsem byl poslední. Dám si pizzu a trochu vínka a strávím tu večer. Odcházím za tmy, jdu okolo prodejny stáčeného vína zpět do města a pomalu se vracím do kempu. U kempu jsem už za tmy a zjišťuji, že brána je zamčená na řetěz. Rychle si poradím a přelezu přes plot vedle recepcce. Zajdu si ještě na WC a po klasickém krásném večeru v Italském Cassinu zalézám spokojeně do stanu a usínám.

Den čtvrtý, středa 2.7.2008, Cassino, I
Teplota : 19 °C , Tachometr: 25297, Ujeto: 556km

Ráno vstávám před 8 hodinou v okamžiku, kdy na klášteru zvoní (no spíš hraje) zvon. Po rozepnutí stanu a vykuknutí ven zjišťuji, že je krásně. Doufám, že už počasí bude dobré a ne jako ten včerejší závěr dne. Sice bylo zataženo, ale naštěstí bez nějakého většího deště. Během snídání balím a v 9 hodin odjíždím. Nejprve se dám u rozestavěného domu vlevo, potom na větší křižovatce vpravo. Dojedu tak k válečnému hřbitovu spojenců. Zajdu se tam podívat a projdu si jej kolem dokola. Při pomýšlení, co se tu dělo, mi je nějak ouvej. Během

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

prohlídky se udělá už slušné teplo, obloha je vymetená a dnešní den vůbec ničím nepřipomíná ten včerejší. Vracím se k moto, nasednu a vyjždím zpět na onu křižovatku. Zase jedu vlevo a podle značek jedu na dálnici A1 směr Napolí. Cesta po dálnici ubíhá rychle, do Napolí to je něco málo přes 70 km . Těsně před Napolí zastavuji na benzínce na dotankování 15,7l/25e (25370km), udělám si také krátkou zastávku, než pokračují dál v cestě. Dálnice na Salerno vede okolo Napolí, já však jedu po dálnici do centra. Zaplatím na mýtu 10e a jsem v Napolí. Projíždím okrajem města a na dalším mýtu platím paušál za průjezd městem v hodnotě 1,5e. To je poslední mýto, odtud je už dálnice zdarma. Pomalu mám Napolí za sebou, mívám Ercolano, Vesuv mám po levé straně. Zastavím na jednom plácku na kraji silnice a udělám si foto. Když uklízím foto do tankvaku, zastavuje u mě odtahovka a ptá se, jestli nepotřebuji pomoc. Říkám, že je vše v pořádku a děkuji za ochotu. Nasednu na moto a jedu dál. Mívám Pompeje i poslední známá místa a potom už se vydávám do míst, kde jsem ještě nebyl. V Salerno jsem asi za 30 min. a zastavuji na parkovišti nad městem. Zajdu si na WC a namáznu řetěz. Je odtud pěkný výhled na celou zátoku s městem. Zatímco čekám, až olej zaschne, zastavuje tu auto s Australany, se kterými pokecám. Po chvíli se rozloučí a odjíždí, já taky nasednu a vydávám se na další cestu. Dálnice A3 vede jižními Apeninami a kromě stejných kopců, které vyběhají až do moře, mostů, které je spojují a tunelů, které je provrtávají, tu není nic moc zajímavého. Cesta po dálnici je nuda, okolo nic není i benzínové pumpy jsou od sebe vzdálené okolo 70 km . Musím kontrolovat stav nádrže, abych nezůstal někde viset. Teplota se za jízdy šplhá k 38°C. Prvních 100 km dálnice spíš připomíná staveniště, u odbočky na dálnici vedoucí na Potenzu je A3 uzavřená a musí se po 30 km dlouhé objížděce. Vede na Potenzu a pak se vrací okreskami s19te k A3. Dálnice je všude lemována 3m vysokými oleandry, které nádherně kvetou a voní. Zastavuji u jedné pumpy a tankuji 14,5l/22,7e (25723km). Potkávám dva motorkáře z Řecka, kteří mají stejné cestovní tempo, okolo 120km/hod. Na další cestu vyrážíme společně. Zajímavé je, jak se tady na jihu „dodržují“ dopravní omezení. U výkopů je rychlost omezena na 40cítku, ale jestliže se ubere na 100vku, začne se vřadu tvořit kolona. Podle aut, která mě předjíždějí, nebo jedou přede mnou, zjišťuji, že se tu ani neubírá a prostě se to projíždí 120tkou. To na severu Itálie se omezení dodržují mnohem víc, většinou se všude jezdí tak o těch 20km/h víc. Taky tam jsou dost často vidět policajty s radarem. Policajty jsem viděl naposled v Napolí a tady na jihu je vidím pouze s hasiči při hašení požárů okolo dálnice. Viděl jsem dva docela velké požáry. Jedu dál, Řekové pokračují a já je i dálnici opouštím u Rosaria, kde má být kemp. Jedu na S. Ferdinando, ale je tu naprosto mrtvo a nikde nic. Okolo silnic je i pěkný binec, prostě jako na jihu. Jedu podle značek na Nocoteru. Po cestě zahlédnu značku na kemp, po několika dotazech najdu kemp v Nicotera Marina. Dorazím k němu a jdu se zeptat na recepci, co a jak. Cena je 11e, tak to беру. Jsem vpuštěn automatickou branou do prostoru kempu a jdu se někam ubytovat. Postavím si stan a lidé se vrací od moře. Podél cesty je řada bungalovů a je v nich spousta Čechů. Převléknu se a mažu k moři. To je nádherně čisté, ale o dost studenější než na druhé straně. Pláž je pěkná, sem tam trošku binec, ale lidí tu moc není, tak to je paráda. Vlevo ode mne je na kopci samotná Nicotera a pod ní je Marina. Koupí se skoro do západu slunce, pak to balím a jdu se do kempu osprchovat. Obléknu se a odcházím se podívat do Mariny. Jsem tam za chvíli a městem prochází náboženský průvod za doprovodu policie. Duchovní nesou madonu a jsou následováni davem věřících. Počkám, až průvod projde okolo mě, udělám nějaké foto a procházím po promenádě, na které je všechno zavřené, směrem do centra. V centru jsou nějaké stánky a trhy, ale všechno se akorát balí a uklízí. Koupím si jen něco studeného k pití a nějaké to jídlo. Na chvíli zajdu na pláž a sleduji, jak se slunce schovává za moře. Pak se pomalu vracím zpět. V kempu jsem za tmy, udělám si jídlo a jdu si lehnout do stanu. U kafe odpočívám a usínám.

Den pátý, čtvrtek 3.7.2008, Marina Nicotera, I
Teplota : 25 °C , Tachometr: 25853, Ujeto: 185km

Ráno vstávám 7 hod. a pomalu balím. Hotov jsem před 9 hodinou i s placením. Při odjezdu mi mávají Italové z kamperu naproti. Dojedu k bráně, ale je zavřená. Musím jít do recepcy s tím, že potřebuji otevřít. Obsluha vyjde ven a dálkovým ovládním bránu otevře. Zatímco jdu k motorce a než k ní dojdu, už je brána zase skoro zavřená. Tak si říkám, že tam přeci nepůjdu znova. Tak se obleču, nasednu na moto, nastartuji a zahoukám a doufám, že jim to dojde. Asi jo, protože v zápětí se brána začne otevírat. Počkám, až se otevře do poloviny a projedu ven na silnici. Dávám se vlevo, stejnou cestou jako jsem včera přijel. Po hlavní silnici se držím na Rosarno, ale jedu jinudy. V jednom místě podjíždím koleje a dole je jakýsi rošt se slušnou dírou. V 90 km/h nemám šanci s tím nic udělat, proletím dírou i přes rošt a jsem venku na druhé straně ani nevím jak. Pak se

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

dostanu na další hlavní silnici. Ta, po které jedu je vedlejší a připojuje se na hlavní rovně a uprostřed je ostrůvek. Hlavní tedy vede zleva a pokračuje ode mne rovně přes most. Proč to popisují? Z mostu totiž přijíždí auto s černochy uvnitř, kteří odbočují na vedlejší, odkud jedu já. Nedají přednost autu v protisměru a ještě to chtějí švihnout tou jednosměrnou, kde jsem já. Auto v protisměru zastaví asi 5 cm od nich se skřípotem gum a řidička za volantem se drží za hlavu. No, dopadlo to našťastí pro všechny dobře. Projedu okolo a přes most se dostanu do města. Držím se směrovek na dálnici, ty mě provedou přes celé město. Doprava už je tu hustá, každý se cpe kam to jde a jak to jde, stopky, semaforey a blinkry neexistují. Najedu na dálnici a jedu podle cedulí na Regio C. Za chvíli jsem u Villa S. Gionanni, kde zastavuji na parkovišti. Odtud už je vidět Sicílie. Jsem tu konečně po čtyřech dnech jízdy. Udělám si foto a sjedu do přístavu podle značek na SICILIA. Vjezdy ke kancelářím jsou zároveň se čtyřproudovou, takže se nedá vrátit. První přejezdu a dostanu se tak na ulici vedoucí od nádraží. Projedu to kolem dokola a ke kancelářím se nedostanu. Vracím se tedy na čtyřproudovou silnici a chci jet zpět a nějak se pak vrátit. Jedu z nájezdu dolů a za ním je vlevo roští, na jehož konci je cedule na tiket office jiné společnosti. Tak tam zatáčím, silnice se točí z mírného kopečka o 180°, okolo roští a na šterku. Mám co dělat, abych se tam jakž takž vešel. Můj konec nastává v okamžiku, kdy mi zpoza roští z jednosměrky vyjede auto. Sice jedu krokem, zastavit ale nemám šanci, a na šterku se válím, ani nevím jak. Debil, projede okolo ani nezastaví a je v čudu. No nic, zvednu se, seberu tankvak, odnesu ho i s helmou na obrubník, který má od asfaltu asi půl metru. Pak se vrátím k moto, čapnu jí za říditka a za zadní držák a během okamžiku stojím zas na dvou. Odtlačím jí k obrubníku a kouknu co a jak. Vše pobral padák u motoru a zadní brašna, jedinou újmou je pár škrábanečků na spojkové páčce a zrcátku. Tak nasednu, dojezdu před kancelář společnosti BLUVIA, kde zaparkuji a jdu si koupit lístek na trajekt. Pro osobu a moto stojí 10e. Potom se vracím k moto a čekám na trajekt. Čekám asi hodinu do 12. Teplota je 40°C. Pak se nalodíme. Po zaparkování na trajektu si jdu udělat nějaké foto a v tom ke mně přijde kluk v červeném tričku a volá: „jé taky Čech“. Dáme se spolu do řeči a prokecáme celou plavbu. Je z Liberce a už je na cestách 4 měsíce. Má sebou místního psa a jede za kamarády na Sicílii, protože mu slíbili pro psa chip a očkování, aby s ním mohl vycestovat. Říká, že potom chce jet do Španělska. Loučíme se, já se jdu obléci a nasednu na moto. Nastartuji, opustím loď a jsem na ostrově. Vítej Sicílie, tak jsem konečně tady! Vyjedu z přístavu a vrhám se podle cedulí směrem dálnice do ulic Mesiny. Doprava je síla, předpisy neplatí žádné, v ulici, kde jsou 4 pruhy, stojí 6 aut vedle sebe. Výjezdy aut z vedlejší probíhají ve stylu - strč do ulice minimálně půlku auta nejlépe tři čtvrtě. Jízdu s moto v pravém pruhu u kraje opouštím asi po 2km. Vyhnout bych se nestačil ani zaboha. Projedu městem a zácpou se dostávám až k nájezdu na dálnici, kde si vyberu směr Taormina, Catania. Je to jen kousek, ale dálnice je tu zase placená. Po půl hodince jsem u Taorminy a sjíždím z dálnice v Giardini-Naxos. Platím mýto 2,2e a dávám se na silnici č. 14 zase směrem na Catanii. Za Naxosem vidím značku na kemp, tak tam jedu. Kemp najdu snadno, jdu se zeptat do recepcce na cenu. Cena je vyšší, chtějí 16e. No co, ubytovávám se, postavím stan. Mám dnes dost času, tak se rozhoduju, že zajedu ještě do soutěsky Al' Cantara. Vracím se tedy po 14 do Naxosu a pak jedu už podle směrovek Gole, po silnici s185 na Mottu. Zaparkuji na parkovišti a vedle mě je místní motorkář. Vypráví, že má kamaráda v ČR a předvádí mi úžasnou zásobu českých slovíček, za které by se nemusel stydět ani leckterý dlaždič. Odcházím k bráně a zjišťuji, že jsou tu nějaké trasy A ,B, C za 10, 12 a 15e. Kupuji jeden lístek a ten mě stojí 4e. Tak nevím. Jdu dál a po schodech sestoupím k říčce. Voda je šíleně ledová. Přede mnou je samotná soutěska, po pravé straně kudy jdu, je pláž plná lidí. V říčce je jen pár otrlých jedinců. Přebrodím první kousek a vodu mám popás. Soutěska se klikatí a tvoří ve stěnách zajímavé útvary. Je z takových vícehranných sloupů, které se tvořily díky tekoucí a postupně tuhnoucí lávě. Dostanu se asi 400 m daleko, celá soutěska má asi 1 km, ale protože je teď hodně vody, dál to nejde. Prý dál se musí už plavat, protože je tam přes 2 m vody a silný proud. Nahoře nad sebou vidím zábradlí, tak se tam rozhodnu dostat z opačné strany. Vracím se soutěskou na její začátek a jdu cestou hned vedle. Vylezu až k silnici, a objevím vchod, který nikdo nehlídá. Inspirace pro vás, pokud se rozhodnete se sem jet taky podívat. Vlevo je vchod do parku, který je ale zavřený, tak to jinam nejde než zpět k parkovišti. V turistických informacích se nic nedozvím a v kancelářích u vchodu do soutěsky jen to, že park bude otevřený až zítra. Ptám se jednoho kluka a ten mě pošle po silnici dál přes Mottu, pak mám přejet jeden most, dát se vlevo a přejet druhý. Jedu jak řekl a za druhým mostem se dostanu do malé vesničky. Hlavní vede vpravo a vlevo zahlédnu čtyřkolky, které půjčovali na parkovišti u soutěsky. Jedu kousek za nimi a oni odbočují po prudké strašně rozbité cestě vlevo. Pak zahlédnu na zdech a sloupech nápisy a šipky Gole. Tak jedu podle nich. Cesta se neustále zhoršuje, ptám se jednoho pána, který sedí na židli na silnici, a ten mě posílá dál. Pokračuji po bílé prашné cestě zákazem vjezdu a parkuji na plácku s nápisem soukromý pozemek. Proč to řešit, že... Zajdu se podívat kousek pěšky a najdu ono zábradlí, které jsem viděl před tím zespoda. Obejdu vše co se dá a vidím další kus kaňonu pode mnou. V něm je pár lidí s pořádnou výbavou. Mají helmy, neoprén, apod. Je vidět, že s foto by to opravdu nešlo. Vracím se na parkoviště, kam přijedou i nějaká Italové v autě. Odjíždím zpět a jednoho kluka ve Focusu se ptám, jestli se dá někdy dostat k soutěsce z téhle strany a on mi ukazuje na onu rozbitou cestu. Tak zaparkuji a jdu se podívat pěšky. On na mně čeká na mostě, vedle něhož je stará elektrárna a pod mostem je říčka s kameny. Spolu

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

to okoukneme, potom se rozloučíme a jdeme každý na opačnou stranu. Smiřuji se s tím, že víc z toho už asi nebude a na moto se vracím stejnou cestou zpět do Naxosu. Na konci Naxosu si zajedu do supermarketu koupit něco k jídlu a pak se vracím do kempu. Udělám si jídlo, dám si koupel a jdu se podívat k moři. U pláže je nějaká residence, kde se koná jakýsi ples. Sjíždějí se sem Italové ve večerních róbách. Musím říct, že kombinace zlatých a stříbrných pruhů na šatech jsou hrozná. Jedni přijedou dokonce ve staré fordce. Pak jdu zpět a dělám večerní foto kouřící Etny. Na fotkách zjistím cosi červeného, proto zajdu pro teleobjektiv a udělám detailní foto tekoucí lávy po boku Etny. Nádhera. Vracím se do kempu a tam se bavím s Němcem z kamperu. Předem mnou bydlí ve stanech Poláci, kteří okolo jezdí na kolech. I s nimi hodím řeč. Později zalézám do stanu a jdu spát.

Den šestý, pátek 4.7.2008, Giardini-Naxos, I
Teplota : 31 °C , Tachometr: 26038, Ujeto: 90km

Ráno vstávám a pomalu si balím věci potřebné pro výstup na Etnu. Nasnídám se a vyrazím po 9 hod.. Jedu na hlavní silnici a po ní směrem na Catani po pobřeží. Projedu několik menších městeček a v Giarre je totálně ucpané centrum. Popojíždím krokem a když se dostanu za centrum, odbočuji na Santa Venerina a pak Zaferana Etna. Dále se už držím cedulí Etna. Projíždím sem a tam podle cedulí. Silnici v centrech tvoří takové osekáné hrbolaté dlaždice. Na konci vesnice začne silnice stoupat do lesa a vede serpentinami nahoru. Po chvíli les mizí a všude okolo je jen suchá tráva a v ní vychladlá láva. Zastavím na jednom parkovišti a jdu se podívat. Láva je jak škvára, někde je úplně syká jak písek na poušti, jinde zase jako na hřišti a jinde jsou to obrovské kusy. Nahoře nade mnou se tyčí kouřící vrchol Etny. Nasednu a pokračuju dál. Je to několik km a dostávám se na parkoviště pod lanovkou. Všude se plat. Na konci staví dělníci jakousi chajdu. Jedu k nim a ptám se, jestli si u nich vedle chajdy můžu zaparkovat a nechat moto. Říkají, že to není problém. Tak zaparkuju, převléknu se a vše nechám na moto. Jdu se podívat k lanovce, kam míří většina turistů, které sem dopravili autobusy. Lidí je tu spousta a pořádá se tu vyvezení lanovkou o 520m výš. Pak přestup do terénního autobusu, který je odveze až vedle kráteru. No nic pro mě, to bych z toho neměl ten zážitek. Vycházím tedy zase ven, obejdu stanici lanovky a podél stožárů jdu nahoru. Dolní stanice je v 1900 mnm. Nahoru rovněž vede vyježděná cesta pro busy, ale ta by pro mě byla o dost delší. Na pravé straně od lanovky je sjezdovka, což je nejkratší, ale taky nejprudší. Jdu pod sloupy asi do poloviny a dojdu jeden pár Francouzů. Přijdu k budce vleku pro lyžaře a udělám si krátkou pauzu. Potom musím přelézt jeden prudší úsek a dostávám se na onu sjezdovku. Po levé straně je většinou pouze jemná škvára, ve které se bořím a nedá se jít skoro vůbec. Sjezdovka je zase z kousků škváry o velikosti tak 5 cm . Ta má tendenci zase pod nohou ujíždět, takže si musím dávat pozor, abych nespádl. Noha vždy sklouzne někam stranou, nebo zpět. Nahoře na sjezdovce je nějaká Italské rodinka, jejichž syn chce pořád zmrzlinu. No, říkám si, že dělat masovou turistiku z výstupu na sopku asi není nejlepší nápad. Zase je pravda, že kšeft to bude pěkný, ale kdyby to bylo na vlastních silách každého, tak se sem těch 95% lidí vůbec nedostane. Po sjezdovce všichni dojdeme k horní stanici lanovky, která skrývá restauraci a podobně. Já hned pokračuju dál po vyježděné cestě pro busy. Tady už je jen jemná škvára a sem tam ztuhlý lávový proud. Vrchní část cesty už není tak náročná a jde to docela dobře. Citelně se tu ochlazuje, proto se postupně oblékám. Někde jsou vidět tmavé mokré kusy jemné škváry. Když jedno takové místo přecházím, zjistím, že je pod tím sněh. Dojdu těsně pod hlavní kráter a z levé strany se ozývá dunění. Jdu po vyšlapané cestě rovnou tam, dojdu k ceduli a provazu, který tvrdí, že je to vulkanická oblast a vstup je nebezpečný. Zrovna se odtud vrací skupinka s průvodcem. Když přejdou, provaz překročím a jdu dál. Jedni kluci taky čekali, co bude, a když mě viděli tak udělali totéž. Dojdu k lávovému proudu, který je asi 500 m široký. Škvára je zde pěkně tvrdá a ostrá, přejít proud mi trvá cca 10 min. Potom ještě urazím kousek cesty a dostanu se k aktivnímu kráteru. Stojím od něj necelých 100 m . To je právě to, co jsem si přál vidět. Je tu ještě jeden Švýcar a ti kluci. Vulkán kouří, pak se vše otřese, ozve se erupce a začne okolo lítat láva, kameny, prach a kouř vyletí tak 300 m do výšky. Nato se zase uklidní a celé divadlo se opakuje. Sednu si a pozoruji to, je to paráda. Jeden si to vůbec neuvědomuje, když na něco podobného kouká v TV, ale ta síla to je něco. A to teď není žádná pořádná erupce. Pod tímto kráterem jsou další dva. Jeden vypouští sírový zápach, což způsobuje docela problémy s dýcháním, obzvláště pak ve chvíli, kdy se otočí vítr a jde všechno směrem na nás. Pobudu tu asi hodinku a poté, nabažen, se vracím zpět. Pokračuju nahoru k hlavnímu kráteru Etny. Ten je barevný, ale kouří jen bíle a nic zvláštního se u něj neděje. Je tu parkoviště busů a turisté z nich chodí na kráter vlevo, který je neaktivní. Zajdu se ještě kousek podívat a jsem na hranici 3000 mnm. Je tu pěkný výhled na celé okolí. Přes neaktivní kráter se vracím zpět rovnou směrem k cestě a stanici lanovky. Sešup dolů je brutální, ale

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

ušetřil jsem si pořádný kus cesty. Pak jdu podél lávového proudu až k cestě, po níž jsem za chvíli u restaurace. Zajdu si dát Italské kafičko a pak sejdu po sjezdovce dolů. Mám co dělat, abych někde nespádl, a v tom mě předjíždí kluk na horském kole. Taky jsem potkal jednoho, který šlapal nahoru. V místě kde cesta vede mezi sloupy lanovky, nacházím místo, kde v té jemné škváře rostou ostrůvky různých květin. Zajdu si tam udělat nějaké foto. Vracím se na cestu a docházím jednu belgickou rodinku, se kterou dolů dojdeme spolu a pokecáme. Prý stojí lístek pro jednoho necelých 50e. Tak to je opravdu vývar. Jsme zase dole na parkovišti, tak se rozloučíme a jdeme si každý ke svému vozítku. Jsem šťastný, že jsem to vyšel i sešel, jak jsem si už pár let přál. Teď můžu říct, že jsem vylezl na Etnu. Za chvíli nesednu na moto a stejnou cestou se vracím. Po cestě natankuji 15,2l/23e (26108km). Zajedu do Naxosu do krámu něco si koupit. Koupím si i meloun a vracím se do kempu. Najím se, osprchuji. Zjistil jsem, že tady jsou motorkáři z Čech, tak dáme řeč. Večer kecáme s Němcem z kameru, dobřím si u něj telefon. Najednou se ozve rána. On tedy běží dovnitř a zjistí, že malá spadla z postele. Musí ji utišit, tak to zabalíme a já jdu spát.

Den sedmý, sobota 5.7.2008, Giardini-Naxos, I
Teplota : 32 °C , Tachometr: 26128, Ujeto: 327km

Probouzím se a vstanu před 8 hod. Balím během snídane. Zajdu na recepci zaplatit 32e za dva dny v kempu. Rozloučím se s kolegy a v 10 hodin odjíždím. Opět stejnou cestou se dávám na Catanii a asi po 10 km najíždím na dálnici. Platím 1e a jsem po krátké chvilce v Catanii. Projedu jí celou po dálnici a na jejím konci přejezu na dálnici, vedoucí do vnitrozemí na Palermo. Doprava začíná řídnout a za chvíli už jedu po dálnici úplně sám. Jen čas od času mě předjede nějaké auto. V okolí nic není, jen samé strniště. Občas okolo dálnice hoří, a mně to už nepřipadá ani zvláštní. Vesnice ani nic jiného okolo dálnice není, jen sem tam nějaké to zemědělské stavení, které je na půl rozpadlé. Najednou se přede mnou rysuje město na dvou kopcích. To je Enna, můj dnešní první cíl. Sjíždím z dálnice a po silnici jedu do kopce do centra. Silnice je prudká a podle značek zajedu přímo na náměstí. Dál je vjezd zakázán, tak se druhou souběžnou ulicí vracím zpět a po hlavní jedu na vedlejší kopec, kde je druhá část města. Projedu okolo hřbitova, který je plný malých domečků (hrobek) a zastavím na obrovském parkovišti pod kopcem s vysílači, naproti policejní stanici. Převléknu se a odcházím přímým směrem uličkami k centru. Po cestě si vyfotím hranatou věž na tomto kopečku. Celé kopce jsou zastavěné labyrintem ulic a domů. Ulice jsou úzké a samá jednosměrka, snad jediné místo není nevyužitě. Orientace je docela složitá, protože není nikam vidět. Dojdu až na okraj kopce, jdu po schodech dolů k mostu, po kterém jsem sem přijel. Podejdu pod ním a na druhé straně zase jinou ulicí stoupám zhruba do stejné výšky. Je to docela makačka, je 38°C. Nahore vyjdu u kostela a před ním je cedule s plánem města. Zjistím, kde jsem a že k hradu je to už jen kousek. Projdu za kostel asi tak 300 m a jsem na parkovišti přímo před hradem. Jdu se nejprve podívat okolo hradem a pak bočním vchodem na levé straně jdu dovnitř. Vstup se tu neplatí, projdu po kovových lávkách mezi první a druhou branou. Je to asi takové podhradí, přes které se člověk dostane do samotného hradu. První část je menší a okolo v hradbách je několik místností, do kterých je bohužel nemožné se dostat. Za další bránou je větší prostor a vlevo je věž. Ta je jediná přístupná. Po úzkých schodech, tak pro jednoho člověka, se po obvodu dostanu až na vršek. Se shora je pěkný výhled na celé okolí i město na druhé straně. Nechám si udělat foto a potom se vracím zpět do města. Projdu si centrum. Je tu pár kostelů a starších budov, jinak ne moc zajímavých. Vracím se tedy zase spíš intuitivně k parkovišti. Jdu dobře, ale o kousek dál a vyjdu u hřbitova. Říkám si, že když už jsem tu, tak se zajdu podívat trošku blíž. Projdu okolo a po hlavní silnici, po které jsem přijel, jdu až na parkoviště, kde jsem nechal moto. Obléknu se a opouštím Ennu. Trochu bloudím v jednosměrkách, po kterých jsem se před chvílí procházel pěšky. Nakonec vjedu do jedné uličky, ze které vede jen dlážděná cesta dolů snad pod úhlem 45° se zatačkou, schody vlevo a dole se napojuje na jinou jako téčko. Vidím to tak, že se tu musím zákonitě vyválet a jako bonus bude to, že dojedu dolů po hubě a na té silnici mě něco dorazí. Jedu po centimetrech, klouže to jako prase, ani nevím, jak jsem to ustál. Ale ustál, i výjezd na tom téčku vyšel. Hluboce jsem si oddechl a byl jsem fakt rád, že jsem dole. Vyjel jsem u kostela, okolo kterého jsem šel, a po mostě jsem město definitivně opustil. Vracím se na dálnici a už se řídím cedulí Agrigento. Dálnice skončí, ale silnice je pěkně široká s minimálním provozem. Cedule říkají, že je to 70 km a tak svižným tempem jsem tam za necelou hodinku. U odbočky do města už vidím tabuli Valy temple a jedu podle nic. Najednou je vedle mě na kopci vidět nádherný templ. Silnice mě dovede k vstupní bráně, ale nedá se tu nikde zaparkovat, jen na jednom placeném parkovišti. Tak se vracím o jednu zatačku zpět pod bránu a na plácku pod stromem parkuji přímo u areálu templů. Převléknu se a jdu zpět

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

k bráně, odkud mě posílají na parkoviště do kiosku, kde si musím koupit lístek za 8e. S ním se vracím zpět a po nacpání do turniketu jsem konečně vpuštěn do Areálu. Temply jsou tu tři po levé straně, mezi nimi jsou zbytky menších domů a jiných stavení, po pravé straně vede celým areálem vydlážděná cesta. Nejzachovalejší je prostřední Templ, který má vše kompletní, včetně vnitřku, který byl za řadou sloupů po obvodu. Dovnitř se nemůže, a proto si ho obhlédnu z venku ze všech stran. Říkám si, jak to asi muselo vypadat, když se tu žilo a všechno tu fungovalo. Zajímalo by mě, jak to bylo opravdu a ne ty smyšlené nesmysly, které se natáčí jen za účelem vytvoření nějakého kasovního holywoodského thráku. Nakonec jdu k poslednímu, který má zachovanu většinu sloupů a jen některé další části chybí. Při zpáteční cestě potkávám Američany, se kterými půl hodky pokecám. Vracím se k motorce, a jelikož je dost času, tak se rozhoduji jet dál a zůstat někde v kempu okolo Selinunte. Jedu tedy na silnici ss115, vedoucí dál na Marsala. Zajedu přes Menfi k pobřeží a podle cedulí najdu kemp. Stojí zase 16e, tak zůstávám a jdu se ubytovat. Postavím stan a jdu si skočit do moře. Myslel jsem si, že to bude tady asi 200km od Afriky teplejší. No, ale co zůstanu až do šera a pak se vracím ke stanu, kde si udělám jídlo a pak zalezu do stanu, protože tu otravuje spousta komárů.

Den osmý, neděle 6.7.2008, Menfi, I
Teplota : 29 °C , Tachometr: 26455, Ujeto: 57km

Ráno mě budí nějaký blb, který ve vedlejší zahradě plné citronovníků něco řeže flexou, tak mi nezbyvá nic jiného než vstát. Po ranních obvyklých činnostech a snídani zabalím jen to nejnnutnější a jedu do Selinunte, které je vzdálené asi 20 km . Po cestě tankuji 16,3l 25e (26460km). U archeologického areálu jsem něco po 10 hod. Zatím je tu jen několik turistů, a to je rozdíl proti Romě. Všeobecně tu na Sicílii je minimum turistů oproti italskému vnitrozemí. Vidím, že tu jsou také ti dva Řekové, se kterými jsem se potkal na dálnici po cestě sem Calabrií. Koupím si lístek za 6e do celého areálu. Vstup tvoří prodejna lístků a nějakých suvenýrů, všude okolo vede železný plot. Po projití kasou se dostanu na malý kopeček, na kterém parkují golfové vozíky. Ty za nepatrný obnos 3 – 12e, podle toho jaký okruh si kdo zvolí, vozí unavené turisty od jedné památky k druhé. Celý areál je dost rozlehlý a od jedné templů k dalším je to slušný kus cesty. Jdu vpravo ke skoro celému zachovalému templu. Za ním jsou další dva rozbořené. Přesto i hromada sutin a jejich velikost je imponantní. Třeba hlavice jednoho sloupu, který se tu jen tak povaluje před templu, má odhadem jednu stranu tak okolo 3,5m, velikostí jsou části sloupů na výšku větší než já, a o průměru cca 2,5m ani nemluví. Prohlédnu a projdu si všechny temply a jdu po cestě směrem dolů k moři, kde je už zdálky vidět zbytek templu a okolo něj hradby města. Tuto část tvořilo celé město s hradbami a spoustou ulic. Zachovali se většinou jen základy domů nebo s částmi zdí. Uprostřed toho všeho stál templ, který je ale v současnosti pod lešením, a je zněj zrestaurována jen jedna řada sloupů. Polovina kopce není ještě ani odkryta a všude roste křoví. Procházím si celé město a dále se jdu podívat na západní bránu. Je zde patrný tvar hradeb i chodeb, kterými se do města vcházelo, okolo stály věže. Pokud půjdete dál za město, dojdete ke dvěma malým templům a základům domů. Nikdo z turistů sem ale už nechodí, potkal jsem tu jen jeden golfový vozík. Na konci je muzeum, které bylo zavřené. Tak jsem to obešel a stejnou cestou se vracím zpět k městu. U hradeb potkávám dva vytrvalce, kteří se mě ptají, zda je vzadu templ. Ukážu jim to na mapě a popíši cestu. Projdu ještě městem a po cestě dojdu až k bráně na hlavním parkovišti. Zajdu k moto, nasednu a vracím se zpět do kempu. V kempu vše uklidím do stanu, převléknu se do plavek a zbytek dne trávím odpočinkem u moře. Po 19 hod. se vracím zpět do kempu ke stanu. Dám si sprchu a udělám si něco k jídlu. Zajdu se podívat k recepci, kde je i malý supermarket. Nic v něm ale nemají a to co mají, je šíleně předraženo. Tak to vzdávám a rozhoduji se dnes zůstat jen u zásob. Vegetím u stanu až do doby, než se zase začnou rojit komáři a zaženou mě do stanu za moskytiéru. Dávám si kafe a dopisuji deník.

Den devátý, pondělí 7.7.2008, Menfi, I
Teplota : 22 °C , Tachometr: 26512, Ujeto: 509km

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Dnes vstávám v 7 hodin. Moc jsem toho nenaspal, protože vedle celou noc štěkal nějaký ratlík. Pomalu balím a jsem hotov po osmé. Na recepci zaplatím 32e a po chvílce odjíždím. Jedu přes centrum městečka Menfi k hlavní silnici, po které jedu až k dálnici. Po ní se zase dávám směrem na Palermo. Jedu po dálnici asi 20 km a odbočuji na silnici 188. Držím se značek na Segestu. Jsem na místě brzy a na parkovišti je zatím jen pár aut. Zaparkuji, převléknu se a vše nechám na moto, jako obvykle. Vedle parkoviště je kopec a na jeho vrcholu stojí templ. Jdu ke vstupu, ale musím si nejprve koupit vstupenku dole v prodejně pod parkovištěm. Tak tam zajdu koupím si lístek za 6e a pak se zase vracím ke vstupu přes parkoviště. Tentokrát už jsem úspěšně vpuštěn a cestou mezi agávami dojdu na vrch kopce a přicházím před Templem. Ten je naprosto úžasný, je zachovalý takřka celý. Má kompletní i štíty a celý vršek po celém svém obvodu. Projdu ho uvnitř i kolem dokola. Vzadu za templem je nějaká rokle. A musím uznat, že místo na stavbu si vybrali opravdu pěkně. Strávím tu několik chvil, abych se té nádhery nabažil, a pak se stejnou cestou vracím zpět dolů na parkoviště. Přejdu ho a dole vedle prodejny lístku je další vstup, kde kontrolují lístky. U něj stojí i autobusy pro turisty. Odtud vede cesta na druhý kopec hned vedle. Po cestě do kopce mívám několik archeologických nalezišť a několik míst se základy různých domů. Na samotném vrcholu je několik základů různých staveb a zbytky hradu. Vzadu za ním je divadlo. Je sice menší, ale docela pěkně zachovalé. Z hradu je pěkný výhled dolů do údolí, kterým se vine dálnice na Palermo. Prohlídnu vše, co se dá a pomalu se vracím zpět a v duchu se pomalu musím rozloučit se Sicílií a jejími nádhernými antickými památkami. Dojdu dolů na parkoviště, které se už slušně zaplnilo. Zajdu ještě na WC a pak se u moto obléknu, nasednu a vydávám se vlastně na zpáteční cestu. Vyjedu z parkoviště, což mi dá trošku zabrat, jelikož k výjezdu zbyl jen kousek mezi další řadou aut, po rozlámaném asfaltu a jakýmisi vápenci. Ale zdárně projedu a dostanu se za bránu na asfalt. Dávám se hned vlevo a asi po kilometru už jsem na dálnici směr Palermo. Jedu jen chvíli a dostávám se na předměstí Palerma, doprava začíná houstnout a v centru se už popojíždí od semaforu k semaforu. Dálnice vede vlastně skrz celé město a pokračuje dál na Mesinu. Průjezd městem je docela zážitek, ale jde to. Pomalu se dostávám za město a stále jedu na Mesinu. Zastavuji na pauzu kus za Palermem. Asi 70 km před Messinou zastavuji na druhou krátkou zastávku jen na natankování. Tankuji 16,4l 25e (26834km). Vedle na moři jsou vidět Lipáry. Dálnici mám v mapě jako rozestavěnou, ale ve skutečnosti už je celá hotová a taky placená. Vede klasickou krajinou podél moře se samým mostem a tunelem. V jednom tunelu, asi 2 km dlouhém, mě něco bouchne do boty, a když se ohlédnu za sebe, vidím, že něco lítá celým tunelem nahoru, dolů, zleva, do prava. Ihned mi dochází, že je to hlavice padáku a tak raději přidám, aby mě ten kus hliníku nechtěl náhodou dohonit. Zastavím na konci tunelu a v jednu chvíli mě napadne, že bych se pro něj mohl vrátit, ale když vidím, jak auta v tunelu uhánějí stopadesátkou, nasedám a odjíždím. Přeci jen procházka sicilským tunelem 800 m, by byla čirá sebevražda. Ani se nenadějí a jsem na okraji Mesiny. Zastavuji na mýtu a platím 9,2e. Projíždím městem a sjíždím podle cedulí na centrum. Zjišťuji, že jsem se trefil i do stejného nájezdu a cestu do přístavu najdu naprosto bezproblémově a snadno. Zastavím u kanceláře Bolivií a jdu se zeptat na trajekt. Dozvídám se, že nejedzí, protože se stávkuje. To je super! A navíc neví, kdy pojedou další, prý možná až v 19:30. To si snad dělají srandu. Tak se ptám na jinou společnost. Človíček mi vysvětlí cestu, a to zpět, pak centrem a podle přístavu, tam prý najdu společnost Caronte. Jedu podle jeho instrukcí samozřejmě, že z 1 km jsou 4. Ale vše najdu bez problémů. Přijedu k bráně a jdu se hned zeptat na lístek. Naprosto bez problémů koupím lístek za 8e a jsem vpuštěn dál a na seřadišti čekám na trajekt. Trajekt přijíždí. Nejprve z něj vyjíždějí auta a poté jsme postupně vpuštěni na palubu my. Čekal jsem venku asi 15 min. a už jsem na palubě. Po chvíli už jedeme, cestou fotím trajekt, který stojí hned vedle. V 16 hodin jsem ve V. S. Giovana. Vyjíždím z trajektu a hned se dávám na dálnici a mířím směrem na Salerno a Napolí. Dostávám se za město a posledním pohledem se loučím se Sicílií. Projedu několik tunelů a dostávám se na rozestavěný úsek dálnice. Jedu asi 10 km krokem ve 40°C. Jeden nerv nikam nevidí, ale stále houká. Za tímto úsekem už se jede pěkně a dojíždím až k Pizzo. Sjedou z dálnice a jedu kousek po okresce zpět, ale žádnou ceduli na kemp nevidím a tak projedu asi 10 km. Otočím se a vracím se na okraj Pizza, kde se ptám lidí, a ti mě navedou. Nakonec najdu jeden kemp hned u moře. Na pohled je pěkný, je to spíš taková vesnička, stan tu není žádný, místa je tu spousta. Jeden kluk si se mnou povídá a zajistí, že tu můžu zůstat za 9,5e. Ptá se mě mimo jiné, jestli pojedou na moto do Ameriky. Vysvětluji mu, že je za oceánem a docela daleko, takže asi ne. Ubytuji se, převléknu a jdu skočit do moře. Jsem u vody do západu slunce a pak se vracím ke stanu. Chci si jít dát sprchu, ale nefunguje. Spáchám tedy očistu v umývačce u umyvadla. Vypil jsem asi 2 l vody z umyvadla, načež jsem si všiml, že je jen užitková. Říkám si, co to se mnou udělá. Potom se jdu podívat do městečka a dám si tam večeři. Najím se skvěle, zajdu ještě do jedné cukrárny na zmrzlinu za 2e. Pozdě v noci se vracím zpět do kempu a jdu spát.

Den desátý, úterý 8.7.2008, Pizzo, I
Teplota : 26 °C , Tachometr: 27021, Ujeto: 744km

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Dnes vstávám v 7 hodin a opět pomalu balím. Jdu si sednout na zídku, udělám si čaj a dojde při tom jedna bomba u vaříče. U čaje dopisuji deník. Dokud není motorka naložená, namažu ještě řetěz. Sprej na řetěz dojde pro změnu také. V noci po mě lezli mravenci a po zavraždění strašně smrdí. Pak dobalím a vše naložím na moto. Jdu do recepce u pláže, kde zaplatím rozumných 8e. Ještě přemýšlím, zda je to všechno, nebo jestli na něco nezapomněli. Fakt je, že ty počty klukům včera v recepci moc nešly. Na druhou stranu za nefunkční koupelnu a očistu, kterou jsem páchal v umyvadle.... Ale i tak je to pohoda, jsem ze svých cest zvyklý na jiné extrémy, toto je, myslím, pořád pohodička. Odjíždím v 8:30 a vracím se na dálnici směr Salerno. Dnešní kus bude hlavně o přejezdu a hltání km. Na pumpě natankuji 15l/23e (27.173km) při tankování potkávám dva Italské motorkáře, se kterými chvíli pokecáme, oni potom odjíždějí dál. Já tu ještě chvíli pobudu, doplním vodu do lahve, protože v kempu nebyla pitná. Po malé chvilce jedu dál taky. Před Salernem na benzínce si dělám delší pauzu. Když jedu dál, dojíždí mě dvě motorky. Jo jsou to ti dva z pumpy u Pizzo. Dál jedeme vedle sebe a používáme znakovou řeč, po chvíli se rozloučíme, oni za to berou a mizí pomalu kdesi vpředu. Já pokračuji svým tempem okolo 130 km/h. Projíždím Salerno a dávám se na Napoli, po chvíli už projíždím okolo míst, kde už jsem někdy byl. Míjím Pompeje, Ercolano, Vesuv a samotné centrum Napoli. Zastavuji na mýtu a platím 1,5e za průjezd městem, pak se dávám na A1 směrem na Roma. Zastavuji asi 40 km pod Cassinem a udělám si pauzu. Je docela pěkné teplo, i když ne takové, na jaké jsem si zvykl dole na Sicílii. Po malé přestávce nasednu a jedu dál. V Cassinu opouštím dálnici a platím mýto 4,9e. Projedu okolo města a kempu a mířím rovnou na Atia. Za městem zastavím na benzínce a natankuji 16,3l/25e (27.525km). Pokračuji dál směr Atia, Sora, Avezzano. Dostávám se do zácpy, ve které strávím asi 30 min. Další pauzu si dávám asi 40 km za Avezzanem, kde vede dálnice na Aquileu. Zkoumám mapu a zjišťuji, že po dálnici to má být asi 120 km. Je to díky tomu, že pod Grand Sasem už je 10,2 km dlouhý tunel a nemusí se to objíždět. Normálně cesta vede přes Ascoli Piceno a má něco okolo 200 km. Rozhoduji se jet po dálnici a pak kousek po pobřeží. Cesta bude rychlejší a to co zaplatím za dálnici, bych stejně jinak zaplatil za benzín. Do Aquilei je to 25 km díky jednomu 4,2 km dlouhému tunelu. Projedu městem a jsem před Grand Sasem. Projedu tunel a jedu na Teramo je to přibližně 50 km. Za Teramem je dálnice nedodělaná, ale vede tam starší superstrada a proto se jede stále dobře. Ani se nenaděju a jsem v Gulianova, zaplatím za dálnici 5e, což je zhruba tolik, kolik jsem odhadoval. Dojedu na pobřeží a dávám se na sever. Doprava zhoustla a je tu samá zácpa. Naštěstí mám moto a opatrně jedu stále dál. Držím se směrem na Ravenu a po chvilce už vidím první ceduli na SBdT 13 km. V duchu si říkám konečně, protože mám dnes ujetu 730 km. Pokračuji po starém známém mostě, vedoucím nad SBdT, sjedu z něj u kempu a zastavím se ještě v obchodáku Tigre. Jsou tu mraky lidí, proto to beru hopem a odjíždím do kempu. Zajedu rovnou dovnitř, zaparkuji a jdu na recepci. Pan majitel právě zavírá a proto se domlouváme na zítra na ráno. Vracím se do kempu, vyberu si místo, postavím stan a zabydlím se. Italové, kteří jsou v campu naproti, už tu byli loni a pamatují si mě taky. Půjčím si od nich kladivo na zatlučení kolíků, když mám hotovo, jsem pozván na večeři a pivo. Pozvání přijímám. Jeden z nich vypráví, že byl v ČR a dostal 200e pokutu za to, že jel po dálnici bez nálepky. Večer po 21 hodině se rozloučím a jdu ven na promenádu. Zastavím se u Adriana v restauraci, kde pracuje, a chvíli spolu pohovoříme. Má opravdu moc práce, proto dlouho nezdržuji, aby se mohl věnovat hostům. Domlouváme se na zítřek a já se jdu trochu cournout kolem. Ještě se zastavím na zmrzku a po 23 hod. se vracím do kempu a jdu rovnou spát.

Den jedenáctý, středa 9.7.2008, SBdT, I

Teplota : 24 °C , Tachometr: 27765, Ujeto: 0km

Ráno se válím do 9 hod. Připravím si snídani, a po ní jdu do recepce vyřídit formality. Ubytování je tu za 14e na den. Pak navštívím Adriana, se kterým chvíli pokecáme a děláme blbiny v baru a jeho okolí i se servírkami. Uděláme nějaké foto a já jsem pozván na oběd. Protože je už 11, domlouváme se na 14 hodin. Jdu se podívat k záchrance, potom jdu na pláž, kde si pod palmou a po máchání se v moři vegetím až téměř do 14 hod. To fakt miluju. Moře není tak čisté jako dole, zato je ale teplejší. Odcházím do kempu, kde si dám sprchu a mizím za Adrianem. Jsem usazen ke stolu a dotázán, co si dám. Říkám mu, že on je tu šéf, a že to nechám na něm. OK. Následují klasicky čtyři chody. První je předkrm z krevet a chobotnic s lososem. Druhé jsou těstoviny s mušlemi, chobotnicí a krevetami. Třetí je nějaké speciální, a to ryba s velkou červenou hlavou. Na závěr desert a kafe. Pořád za mnou chodí a ptá se, jestli je vše v pořádku a jestli mi to chutná. Docela psina koukat na lidi kolem, jak pozorují, že šéfkuchař za mnou pořád chodí. Potom ještě chvíli popovídáme a v 16 hod. se vracím do kempu. Zde chvíli pobudu a potom odcházím ještě na pláž. Na pláži jsem až do 20 hodin a odtud se vracím do

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

kempu. Po koupeli si dám něco menšího k jídlu. V kempu přijdou na kus řeči motorkáři z Čech, kteří právě přijeli. Vypráví, jak chtěli jet na Sicílii, ale že tam nedojeli atak. Jo, jo, to znám. Probíráme zážitky z cest a ježdění. Později jdu na pokec k sousedovi Italovi a společně zkoumáme jeho nového scooteru Peugeot. Je to 50 ccm a prý ho kopol za 1000e, což je dost dobré, vzhledem k tomu, že je to značka a za kolik se takové prodávají u nás. Večer si pak vezmu věci a rozhodnu se konečně zajít do toho lunaparku, který dělá nedaleko rámus. Plánuji to už několik let a nikdy mi na to nezbyl čas. Vstup je zadarmo. Je tu docela dost atrakcí, hotový ráj pro děti, ale já na to moc nejsem. Lidí tu taky moc není a tak to projdu dokola. Některé atrakce jsou docela drsné. Po půlnoci se vracím zpět a jdu spát.

Den dvanáctý, čtvrtek 10.7.2008, SbdT, I
Teplota : 25 °C , Tachometr: 27765, Ujeto: 18km

Dnes vstávám v 8 hodin. Udělám si něco k snídani. Potom jdu zkontrolovat mou palmu na pláži. Kontroluji jí důkladně ze spodu a z vody, zabere mi to čas až do 14 hodin. Vracím do kempu a zajdu za Adrianem na kus řeči. Má pro mně sprej na řetěz. Jedeme spolu do Grottamare a jdeme se podívat do obchodů s moto. Mají tu dost ojetých motorek za trochu lepší ceny, než u nás. No, vybrat by se dalo. Viděl jsem tu jednu FZ6 stejnou jako mám já s míň ujetými kilometry a to za 4000e. Potom se zase vracíme do restaurace a Adriano nám udělá svačinku. Při tom se sám obsluhuje u pípy. Jde mu to skvostně a jsme tam spolu až do 17 hod. On se vrací do práce a já jdu na povinný odpočinek po svačince. Po 18 hod. jedu do Porta Grande. V Porto d'Ascoli, kouknu, co mají, a nakoupím nezbytné zásoby včetně kafe. Mají tu výprodej na oblečení, ale není to kam dát, tak si koupím alespoň nějaké to tričko. Odcházím okolo 20 hod. a jedu do baru v Centobuchi, kam jsme loni chodili a Vincenzem. Přijede kluk taky na FZ6 a tak spolu probíráme co a jak, hlavně ty problémy se zadní kapotáží a madly. Má je naprosto stejně odřeně jako já, a to má najetý jen 4000 km . Tolik jsem já najel na této dovolené. Najednou se z baru ozývají tři chlapíci, jestli jsem Čech. Jsou to dva Slováci a jeden Albánc. Za chvíli spolu sedíme a kecáme. Probíráme snad všechno, co se dá. Vincenzo se měl dostavit po 20 hod, ale neukázal se, tak se jedu ještě podívat do baru k Giovaně, ale tam je úplná tma a všechno zavřené. Zavzpomínám, jak jsme tu sedávali... Jedu tedy do Palmy na jídlo sám. Píšu ještě Adrianovi SMS, kde jsem, co a jak, ale nic se nedozvím. Najím se a pak přijdou ještě ti Slováci z baru. Tak tu do půlnoci s majitelem probíráme jeho sbírku všeho možného, co má za barem. Pak se rozloučíme a já se musím vrátit zpět do kempu dřív, než ho zavvou.

Den třináctý, pátek 11.7.2008, SBdT, I
Teplota : 24 °C , Tachometr: 27783, Ujeto: 272km

Dnešního rána vstávám před osmou a balím. Zajdu se ještě rozloučit s kolegy kempaři z CZ a Italy. Zajdu i do kanceláře kempu zaplatit účet za 3 dny. Platím 42e. Zastavím se ještě za Adrianem v restauraci, ale nenajdu ho tam. Ani jeho kolegové a kolegyně neví kde je, přestože už tam měl být. Vypadá to, že asi zaspal, tak mu volají na mobil a číšník mi ho dává k telefonu. Říká, že za chvíli dorazí a že tu mám na něj počkat. Já souhlasím, proč ne, vždyť se vidíme jen párkrát za rok. Dám si capucino a Adriano mezi tím dorazí. Poklábosíme a rovněž dořešíme ten včerejšek s Vincenzem. Do telefonu mu říká, že čekal u Giovany, kam jsem se večer zajel podívat a kde nikdo nebyl. Bohužel jsme se minuli. Dost mě to mrzí, ale snad se uvidíme příště. Musím se rozloučit s Adrianem, ten je zas naměkko a má na krajíčku. Proto se rychle sbalím a odcházím. Adriano mizí v kuchyni. Tak snad zas za rok. Rozloučím se s paní, která sem přijela na dovolenou autem jen s dcerou. Vysvětlím jí trochu kde co je tady v SBdT a jak se tu orientovat. Říká mi, že sem dolů jeli jen mimo dálnici, protože nechápou, jak to funguje s mýtem. Vysvětlím jí, že při nájedu si vezme lístek a u sjezdu si musí vybrat tu kasu, kde je namalováno placení v hotovosti. Tam dá lístek a podle toho odkud kam jela, ji vypočítají cenu, kterou ona zaplatí u okénka. To je všechno. Když odjíždím, ještě se se mnou loučí majitel kempu. Vracím se do Porta Ascoli a najíždím, okolo nákupního centra Porto Grande, na dálnici směrem na Ravenu. Po cestě zastavuji na

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

natankování 15,8l/25e (27.917km). Před Ravenou opouštím dálnici a platím 10,2e. Po 16 jedu směrem do města okolo lunaparku s velkým ruským kolem. Projedu okolo města po obchvatu a dávám se na 309 na Venezii. Ale hned sjíždím a jedu do Romei. Jsem tu dost brzy, a to i přes to, že jsem odjížděl z Benedetta v 11 hodin. Jedu rovnou do kempu. Jsem tu před 15 hod. Právě je polední klid a brána kempu je proto zavřená. Jdu do recepcce, kde mi spočítají cenu na 19e, což je o dost víc, než když jsem jel dolů. Je sice už hlavní sezóna a ceny jsou vyšší, ale že by zas o tolik? Nevím, kolik přesně jsem platil po cestě dolů a jdu se podívat do papírů. Zjistím, že jsem platil 12e a podle ceníku v kempu zjišťuji, že ceny jsou nižší a že to nějak nesedí. Podle účtu nakonec zjistím, že jsem před tím platil 1 plac a teď mám celý. Jdu zas na recepci a chvíli to tam řešíme, a nakonec cena vychází na 13e. Tak to je fajn, no člověk se nesmí dát. Kolegové CZ motorkáři, kteří byli v kempu v Benedetu říkali, že všude platili strašně moc, asi to bylo takhle nějak. Můžu jít i do kempu se ubytovat i přes to, že je polední klid, jen nesmím jet na moto. Tak jí tam odtlačím a je po problému. Paní mi ukáže plac a já se pustím do budování stanu. Všechno vybalím a u stanu pak vegetím do 16 hodin. Potom jdu na pláž, kde čas trávím do 18 hodin a užívám si ještě naposledy moře a koupačku. Vracím se do kempu a po sprše si udělám kafe. Od souseda naproti dostávám studeného Krombachra. Ležím u stanu, odpočívám a u kafe a piva dopisuji deník. Tuto pohodu prostě na cestách miluju. Pak se jdu projít do M.Romeii, projdu si hlavní třídu a zajdu na trh, kde prodávají lidi všech možných národností všechno možné i nemožné. Jsou tu indiáni z jižní Ameriky, Indové, Číňani, atd. Jdu okolo jedné restaurace, ale je dost drahá a navíc je všechno rezervováno, tak se dávám jednou cestou pod piniemi k moři. Najdu zde nějaké pizzerie a do jedné zajdu na večeri. Na pláži jsou spousty vyrovnaných deštníků. K mému kempu se rozhoduju vrátit podle moře. Je to pořádný kus a po chvíli už je tma. Na moři svítí trajekty a vrtné plošiny. Dojdu ke kanálu, který vede do vnitrozemí a za ním je můj kemp. Je tu nějaká restaurace a okolo je spousta aut a je tu docela rušno. Projdu na hlavní silnici, přeždu po mostě kanál a asi po 300 m jsem zpět v kempu. Pak jdu do koupelny a hurá do stanu. Dnes byla teplota přes den 35°C, teď se ochladilo na 27°C.

Den čtrnáctý, sobota 12.7.2008, M. Romea, I
Teplota : 23 °C , Tachometr: 28055, Ujeto: 532km

Vstávám v 7:30, dělám si snídani a balím. Před 9 hod. jsem hotov a odjíždím. Jedu dál a za Romeou se dávám vlevo směrem k hlavní silnici na Venezii. Po pár km jsem zase na 309 a jedu dál na sever. Cesta ubíhá dobře, jedu plynule a potkám taky jeden radar. Projedu Venezii a pokračuji po 13tce na Mestre a Conegliano. Nad Venezii už jsou vidět mraky, ale stále je 34°C. V jednom městě trochu zabloudím, zpět na hlavní se vracím spíš instinktivně, ale najdu jí bez problémů. Pokračuji dál a dávám se na Cortinu. Projedu pár vesniček a už jsem zase v Alpách. Zastavuji na natankování před Ponte nelle Alpi 13l/20,3e (28.260km). Silnice mě vede dál na konec dálnice a pak do města. V Ponte už jsem definitivně v Alpách. Zjišťuji, že mám dost času a proto odbočuji na 251, abych si ještě užil kopců. Počasí mi přeje, i když nad Alpami je zataženo. Teplota je o něco nižší, je 28°C. Jedu na passo Stulanza, Giau a Falzarego. Když sjíždím dolů, je silnice mokrá a je po dešti. Dole se vracím na hlavní silnici a pokračuji směrem na Brixen, když začíná pršet. Chytám taky první déšť. Zastavím u kempu v Kiens. Po chvíli přestává pršet a dělá se opět pěkně, proto se rozhoduju jet dál. Dokonce mě zahlédne paní majitelka a ptá se, jestli tu zůstávám. Jedu k dálnici a po ní na Brenner. Před mýtem začíná pršet. Zastavuju na krajnici a oblékám pláštěnku. Zastavuje u mě motorkář, taky Čech, který jede z Corsiky. Jedeme spolu dál, na mýtu zaplatíme a na posledním exitu opouštíme dálnici. Zastavujeme před Brennerem a kolega chce pokračovat po dálnici, aby to ještě dneska dojel do Čech. Protože já jedu jinudy, loučíme se, on se vrací na poslední exit a já jedu dál. Opouštím Itálii a je mi zase smutno. Jsem v Rakousku a podél Brenerské dálnice sjíždím do Innsbrucku. Město objíždím už klasicky přes Mutters, Axams Zierl. Přeždu dálnici a stoupám na druhou stranu na GAPA. Na benzínce v Seefeldu natankuji 14,5l/20,3l (28.539km). Po cestě jsem u druhé benzínky zahlédl kolegu. Říkám si, že toho moc neušetřil, ani nenahnal. Docela zajímavé porovnání cesty po a mimo dálnici. Za chvíli jsem v Německu. Zase začíná poprchávat, je hnusně a zima, jen 18°C. Dojíždím do GAPA a hledám kemp podle GPS. Najdu jej a jsem ubytován ve 20 hod. za 11,5e. Jsem ubytován společně s partou motorkářů z CZ. Dělám si večeri a stavím si stan. Začíná zase pršet a proto jdu na zahrádku u recepcce. Přijdou i kluci a tak sedíme a kecáme o cestování a motorkách. Pijeme pivo, které nakoupili v Aldi přes silnici. Kluci říkají, že stále jen leje a leje už od chvíle co vyjeli. Pobízím je, ať jedou do Itálie, že je tam nádherně a za celou dobu mi ani nekápl. Povídáme, popíjíme až do druhého dne. Později pak jdeme spát.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Den patnáctý, neděle 13.7.2008, GAPA, D
Teplota : 19 °C , Tachometr: 28587, Ujeto: 527km

Celou noc prší a přestává až ráno. Jsem šťastný za nový stan a spinkám si jak v bavlnce bez sebemenších starostí. Starosti mám jen o dnešní cestu. V jednu chvíli přestává pršet a tak rychle vstávám a balím věci. Jelikož do roury, kterou vozím na věci, musím nejdřív dát stan a pak spacák, tak při balení musím všechno vyházet ven a začít stanem. Než to stačím dodělat, začíná opět poprchávat. Oblečení proto odnesu na verandu k recepci a zbytek dobalím a připevním na motorku. Udělám si ještě snídání, a zase se spouští onen brutální liják. Trávím čas na verandě a postupně se přidávají i ostatní obyvatelé kempu. Je tu i kluk, který se narodil v ČR, pak se s rodiči odstěhoval do Kanady a teď se sem přijel po letech podívat. Půjčil si GS 1150 a cestuje po Evropě. Trošku spolu poklábosíme, a už se probouzí i kolegové motorkáři. Trávím na verandě další dvě hodiny v naději, že snad přestane pršet, ale nic. Pak v jednu chvíli dešť polevuje a já se rozhodnu vyrazit, protože to asi lepší nebude. Rychle se rozloučím s ostatními na verandě a mezi loužemi se vydávám k výjezdu z kempu. Vracím se do GAPA a za městem najíždím na dálnici na Munchen. Na dálnici dešť opět sílí a leje tak, že se po mě valí neustále proudy vody. Nasazuji svých 120- 140 km/h a za chvíli jsem v Munchenu. Na konci města je nějaká objížďka a nevidím nikde ceduli na směr, který potřebuji. Trošku zabloudím a jedu stejným směrem jen o kousek vedle. Naštěstí dešť je trošku slabší. Menší oklikou a další objížďkou se vracím na dálnici 9 směrem na Murnberg. No byla to sice menší objížďka, ale nakonec jsem na správné silnici a můžu jet zase dál. Po 10 km jízdy se silnice na dálnici naprosto ucpává, tak pomalou jízdou mezi auty pokračuji dál. Stále prší. Při projíždění mezi auty se ke mně přidává jeden německý biker a jedeme spolu. Dešť opět sílí, a proto zastavujeme na parkovišti. Zastavují tu snad všichni kvůli té zácpě, i zdejší WC je proto totálně ucpané. Řešíme tento problém u plotu a na střídačku si hlídáme věci. Svorně si ještě zanádáme na počasí a potom se vydáváme dál. Zácpa má asi 40 km , ale pak už se to pomalu rozjíždí, i když jsou všechny pruhy plné. Tak to je až k odbočce na Regensburg. Za ní doprava slábne a už se jede opět normálně. Dešť konečně slábne a najednou zmizí úplně. Projedu Regensburgem a mířím dál na hranice s ČR. Pomalu mi dochází benzín a já doufám, že dojedu do ČR. Minule jsem jel o kousek delší cestu a vyšlo to jen tak, tak. Tak by to snad neměl být problém. Jsem v ČR a zastavuji na první pumpě. Dotankuji 14,7l/500 Kč (28.939km). Po krátké zastávce pokračuji dál. Po 20 km začíná zase pršet, a proto zastavuji na kraji dálnice a oblékám si dešťovku. Dokonce u mě zastaví auto se značkou GB a ptá se, jestli nepotřebuju pomoct. Docela žasnu, možná motorkář v autě. Děkuji a vysvětluji mu situaci. Je mi docela kosa, proto nasedám a jedu dál. Dojedu do Plzně a mířím na Most. Cesta ubíhá rychle, přestože opět prší. V Jesenici najednou dešť ustává a po pár km jsem u Kátí. Přivítáme se po cestě a odvezeme moto k ní do garáže. Převléknu se a zjistím, že jsem mokrý jen okolo krku a rukávy. Tak to musím říct, že je to na tu potopu cestou velice slušné. Pobudu asi do 20 hodin, načež se vydávám na zbytek cesty domů, protože ráno musím vstávat do práce. Jedu na Žatec, Louny a domů. Doma jsem po 21 hodině. Následuje vybalení a uklizení toho nejnnutnějšího, zaparkování a poděkování mé FZ6 za takový výkon, na více než 5000 km dlouhé cestě.

Závěr, neděle 13.7.2008, Třebívlice, CZ
Teplota : 13 °C , Tachometr: 29114, Celkem ujeto: 5.357km

Konečně se mi podařilo na Sicílii dojet. Cesta je to náročná, protože od Napoli dolu mi nepřišlo nic moc zajímavého. Každopádně, krajina a památky na Sicílii vše vynahrádily několikanásobně. Vylezl jsem na Etnu a viděl činnou sopku. Sny si má člověk splnit, tudíž bylo to fajn. Tak zase někdy na nějaké další cestě.